

Taistelu Pohjolasta

Moonsorrow

Aseisiin, oi pohjoisen soturit!
Isiemme pyhällä maalla
vihollinen meitä vastaan
kruunataan vain kuolemallaan.
Kristityt karkoitetaan.
Taivaansa porteilla
verellän kastetaan.

Te kurjat, heikot käännättäjät
jotka astutte meidän tiellemme.
Kadotukseen, taivaan lapset,
kuolema ikuinen odottaa.
Miekkoihin tarttukaa!
Emme pisaraakaan teille suo.
Kohta punaiseksi värjäytyy maa...
veri virtaa!

Kuolkaa!
Poistukaa meidän maaltamme
ja kärsikää rangaistukseenne.

Jumalankuvien perilliset
eivät maataamme anasta tuhotakseen.
Ei Jehovan poika ansaitse kunniaa.

...ja kun veri lakkaa virtaamasta
tiedät meidän voittaneen.

Kuollut on se sädekehä
joka heidät ympäröi.
Tappava sen miekan terä
joka voiton sinetöi.

Hyytävä on pakkanen
joka meitä syleilee.
Metsät, aavat pohjoisäen
vapaudestaan kiittelee.

Jääkentät kimaltelevat,
verisinä säihkyvät.
Järvet luovat loistettaan
talven valtakunnassaan.

To arms, o' warriors of the north!
On our fathers' holy ground
an enemy against us
shan't be crowned but with his death.
Those christians shall be expelled.
On their pearly gates
they shall be baptised in their blood.

You miserable, weak proselytizers
who dare step onto our path.
Be damned, ye children of heaven,
death eternal awaits.
Now grasp your swords!
We won't grant you a drop.

Soon the ground shall turn red...
and the blood flows!

Die!
Vanish from our ground, never turn,
suffer the measure you deserve.

This decadent heir of the image of god
shall not usurp our land for devastation.
The son of Jehovah deserves no honour.

...and when the flows of blood cease
you shall know that we have won.

Dead is the halo
and no more shine surrounding them.
One sword, one lethal blow
thus did seal the victory.

Freezing is the air
that is now embracing us.
All the forests, all the plains in the north
are grateful for their freedom.

Icy fields are glittering,
shooting forth the glare of blood.
Lakes cast their shine through the skies
in this wintry kingdom.